

ACTES COMMEMORATIUS DEL DIA DE LA PAU AL C.P. CATALAN

text CP Mestre FRANCESC CATALÁN

Seguint la tradició començada l'any 1991, el C P Mestre Francesc Catalán va celebrar un altre any el Dia Internacional de la NO VIOLÈNCIA, diada instaurada en commemoració de la mort de Mahatma Gandhi.

El tema d'enguany ha estat Sud-americà, així durant tota la setmana del 29 de gener fins el dilluns 2 de febrer els alumnes per nivells hem tractat temes relacionats amb la fam, l'educació, la guerra, la immigració, el medi ambient, la salut, etc., coses que pateix quasi tots els habitants d'aquest continent.

Dilluns 29 de gener al passadís de l'entrada a l'edifici nou es va fer una exposició sobre els països d'Amèrica del Sud, sobretot dels països on hi tenim alumnes, es va exposar amb fotografies, banderes, robes, eines, dossiers,....

Dimarts 30 al matí algunes mares van vindre a l'escola per fer alguns tallers d'elaboració de dolços interculturals.

Després del pati tots els alumnes i mestres ens vam penjar un Pin commemoratiu d'aquesta diada amb el Colom de la Pau.

A les tres entre mestres, mares i alumnes es va muntar per cinquè any consecutiu l'exposició de dolços interculturals, fets per les famílies representades en la nostra escola, així hi havia dolços i menjars d'Àfrica, de Sud-americà, d'Europa i també de diferents autonomies espanyoles.

A partir de les 3'30 per nivells els alumnes van passar per vore la gran quantitat de dolços que s'havien fet per aquest Dia de la Pau.

Per culpa de la pluja només vam poder fer la lectura del Manifest de la Pau i la solta dels coloms (cedits com anys anteriors per l'Associació Colomofila Benicarlanda), per simbolitzar el desig de tota la nostra escola per tal que la Pau siga prompte una realitat a tot el Món.

Després tots els alumnes vam tornar a passar pel menjador per triar uns quants dolços i menjar-los a les respectives aules.

Per a concloure l'acte es va obrir aquesta degustació a totes les mares i pares que hi van voler entrar a tastar les meravelles gastronòmiques que les persones fem arreu del Món.

Durant la resta de la setmana vam continuar fent activitats sobre Sud-americà: projeccions de vídeos, fitxes, recerca de informació, etc.

Finalment el dilluns 5 de febrer per la vesprada tots vam sortir al pati per escoltar la interpretació del "Cant de la joia" de Beethoven per part dels alumnes del cor acompanyats d'un grup d'alumnes de cinquè i sisè amb les flutes.

A continuació al bell mig de la pista primer els alumnes d'educació infantil i després els de primària van ballar dues danses per la solidaritat.

Alumnes de sisè del Col·legi Públic Mestre Francesc Catalán de Benicarló.



PAU

Número 573 - 16 febrer 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

el formatget de les pròximes eleccions



PP= 10/11

PSPV=8/9

BLOC= 1/2

EU=0/1

ERPV=0/1

Compte presenta la seua dimissió de tots
els càrrecs

El Benicarló ONDA URBANA seguirà entrenat

ENQUESTA ELECCIONS '07 DE LA VEU

El Partit Popular guanyaria les eleccions municipals però no podria governar en solitari. El Partit Socialista experimentaria un notable augment en intenció de vot segons el sondeig, mentre que podria irrompre ERPV i/o IU i el Bloc pagaria els pactes i la moció

text REDACCIÓ

El Partit Popular se les veuria, a dia d'avui, molt complicades per governar a Benicarló, si més no en solitari. Tot i que el PP frega la majoria absoluta segons l'enquesta telefònica de La Veu, els seus objectius tan sols es veurien acomplits si alguna de les forces minoritàries de Benicarló -ara sense representació- queda fora del repartiment que marca la Llei d'Hont. L'absència d'Esquerra Unida de Montse Trías donaria un regidor més al Partit Socialista del País Valencià (PSPV), mentre que si ERPV no aconseguira superar el llistó del 5 per cent el seu regidor aniria a parar directament al PP o al Bloc segons el simulador de la Llei d'Hont.

Son les principals línies de l'enquesta elaborada per La Veu, per a la que s'han fet 300 trucades telefòniques aleatòries a diferents hores del dia procurant que hi



haguera una representació proporcionada entre edats i lloc de residència. A més posa de manifest les diferències amb les enquestes donades a conèixer pel PP (en la que donava que recuperava la majoria absoluta a la localitat) i la difosa la passada setmana pel Bloc, on aquesta formació augmentava la seua representació fins a la mitja dotzena de regidors. També s'obre la porta a la més que probable pluralitat en la propera legislatura.

Els resultats mostren una clara caiguda del Bloc per Benicarló de José Luis Guzmán i la dificultat que tindrà el PP en formar govern, especialment per la pujada dels socialistes que contraresten la davallada dels nacionalistes. El canvi de candidat ha suposat també un

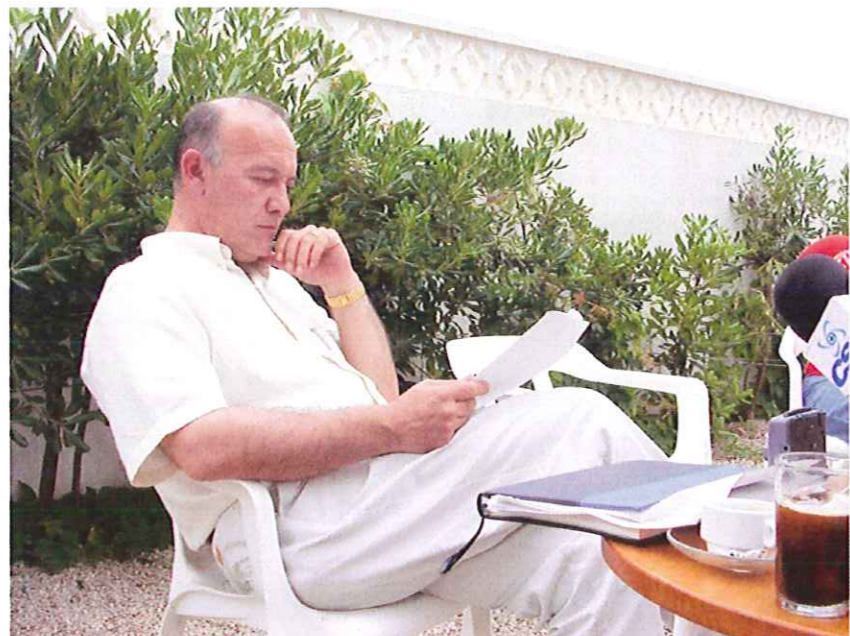
handicap per al PP. Per una part, Marcelino Domingo, no suposa cap revulsiu de cara a recuperar la majoria absoluta i, per l'altra, és encara, a dia d'avui, un gran desconegut en moltes capes de la societat benicarlanda. Les trucades es van realitzar entre el 6 i el 13 de Febrer, dies abans de la dimissió del regidor socialista Vicente Ramón Compte, pel que es desconeix els possibles canvis que això haja pogut ocasionar en la intenció de vot. A més, al llarg de la segona setmana de Febrer va esclatar la polèmica per les lloes i l'anunci de querelles per part de la regidora del PP, Maria Teresa Traver i el nacionalista Joanma Ferrer, que ha pogut enrarir més la situació.

LA VEU: Intenció de vot (Febrer)

	2007	2003	%
PP	10-11	(10)	(48 - 52 %)
PSPV	8-9	(6)	(34 - 36 %)
BLOC	1-2	(5)	(8 - 13 %)
barrera del 5%			
EU	0-1	(0)	(+/- 5 %)
ERPV	0-1	(0)	(+/- 5 %)

ENQUESTA PP (gener)

PP	11
PSPV	8
BLOC	1
EUPV	1



L'IES JOAN COROMINES, A LONDRES

text REDACCIÓ

Quaranta-vuit alumnes de l'IES Joan Corominas de Benicarló van visitar la capital anglesa com a part d'una activitat organitzada pel departament d'anglès. De l'1 al 5 de febrer van poder gaudir de les principals atraccions de la ciutat, des del tradicional canvi de guàrdia a Buckingham Palace fins a l'alternatiu Camden Market. A més a més, el viatge va servir per a tindre un contacte real amb la cultura i els costums anglesos.



A Picadilly i a Oxford



ve de la pàgina anterior

directa a l'infractor del reglament. Escàndol majúscul. Els quatre gats -i gates, sobretot gates- de la grada van treure les unghes i van començar a pressionar. Vinga el bram, vinga l'improperi, vinga les amenaces. Allò era de vore. Però Castelló es creix davant les dificultats i com ens ha fet ací en moltes ocasions no es va acollonir. Ans al contrari, desafiava, treia pit i targetes grogues als de casa. Als cinc minuts, Panissello va ser víctima d'una nova tarascada i, jas, roja directa. Allò va bullir tot. L'expulsat va eixir del terreny de joc absolutament enfollit. Es va llevar la samarreta, la va llençar amb tota la seua mala d'allò contra la banqueta i va pegar la volta a tot el camp per dirigir-se a no sé qui de la grada per dir-li, suposo, tot el del món.

Al meu costat, no més de dos metres, hi havia un senyor gran, ben vestit, escoltant la ràdio amb uns auriculars i que de tant en tant li donava conversa a un número de la Guàrdia Civil que hi havia propet. Ah, de seguida vaig caure. Es tractava, ni més ni menys, que del pare de l'àrbitre. Mares si li'n van dir. La gent passava pel costat d'ell i es posava

amb la moralitat de la seua dona, li deien que què li havia ensenyat al seu fill i unes altres coses encara, si cap, més lletges. De seguida ho vaig recordar tot. El senyor Castelló pare havia estat president del Col·legi d'Àrbitres de la "província" i treballava, em penso, a Correus i per un desajustament es veu que amb els comptes el van tancar a la presó. Li ho van recordar cent mil vegades. Que allà t'havien d'haver matat, que si lladre, més que lladre. I ell com si no res, i jo al seu costat. I un que es pensava que jo anava amb ell i em va dir que vaja amics que tenia. Em vaig defensar, és clar, jo no el coneixia de res, ni a ell ni al civil que li donava catra. No me'n podia riure perquè tot el que li amollaven a aquell bon home era massa gros, feria massa qualsevol dignitat humana. I ell, insisteixo, com si ploquera, quin aplom. No n'haurà sentit poques de coses, Déu meu.

Amb només nou jugadors els locals, em pensava que el Benicarló se'ls haguera menjat. I quasi. El públic ens va amedrantar a tots, no podíem ni maular. Els nostres es van engarrotar i no acabaven d'arribar a la porteria contrària amb la facilitat desitjada. Faltant deu minuts, el jove Martorell va disparar un xut creuat que es va estavellar al pal sense que Panissello

tinguera temps a acabar de posar dins el rebot. Llàstima perquè si marquem aquella gent ho crema tot i ens n'haguérem xalat la gana. Amb un zero a zero injust, ens mereixíem guanyar, vaig sortir d'allà discretament i no sé com es deguera acabar la cosa per al clan dels Castelló.

Diuenge no sé contra qui ens les veurem, però només que juguem la meitat de bé que a Benicàssim, tenim els tres punts al sarró.



Nota. Vaig fer fotos, molt dolentes, com sempre, però comprenc que no cabran aquesta setmana. Si al maquetador se li acut novament il·lustrar aquestes ratlles amb alguna senyoreta lleugera de roba que sàpiga pot provocar amb la seua impúdica actitud un desacato familiar. Allà ell. I jo.

FUTBOL TOTAL

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No està bé dir-ho, però que sàpiga el lector que aquesta és l'única crònica d'un setmanari local que no ha estat redactada d'oïda. Efectivament, La Veu de Benicarló va desplaçar tots els seus efectius a la turística població de Benicàssim per tal d'explicar de primera mà tot allò que va succeir en el partit que diumenge passat van enfrontar el titular de l'esmentada localitat i el nostre CDB. Que quede clar per tant que el que diguen els altres té la mateixa credibilitat o més que les meues cròniques habituals. Així és, amat amb la càmera digital de la señorita Pepis i després de pagar els corresponents vuit euros de l'entrada puc garantir que això que segueix és un relat subjectiu però del tot verídic.

Encara no sé per quins set sous hi vaig anar, però confesso obertament que no me'n vaig penedir gens, ans al contrari. Feia dies, molts dies, que un partit del Benicarló no em provocava taquicàrdia i feia anys, molts d'anys, que el nostre futbol no aconseguia abstruir-me tant de la realitat. Hi ha setmanes que no sé què escriure; avui, en canvi, se m'amuntone la faena i no sé si en tindrè prou amb la pàgina ronyosa que em deixen embrutar.

Tot el que vaig vore, molt, es pot explicar des de les vessants de dos espais perfectament delimitats però al mateix temps ben interrelacionats entre ells. Per un costat, ho reconec, necessitaria més de tres o deu pàgines per descriure amb un mínim de rigor i sense detalls superflus tot el que vaig sentir i vore a les grades. Impagable, incommensurable, increïble! Per una altra banda, també necessitaria més espai de l'habitual per referir-me a tot allò que va esdevindre sobre el terreny de joc. Per variar, ho barrejaré tot una mica sense lliga ni substància, que és el que s'espera de mi.

Cal començar per una apreciació aparentment sense importància. Només aparentment. A Benicàssim, amb un equip que lluita per una de les places de la promoció d'ascens, no va més gent al futbol que a Benicarló. Segurament en va prou menys. Per allà passejant vaig distingir la figura entrajada d'un dels personatges que de vegades intervé en aqueixes tertúlies de temàtica extremadament dretana que organitza el pintoresc Joset i a una televisió d'Orpesa. Poca gent, insisteixo. També hi havia el cèlebre Pepe Palatsí -d'ínfausta memòria-, Esteban Linares -germà de José Luis, exentrenador nostre- i Manolo Garcia -també ex del nostre juvenil i del Vinaròs.

Als prop del centenar d'espectadors se'ns va llegir pels altaveus en un perfecte castellà (deien Benicassin) les alineacions i se'ns va advertir que l'àrbitre seria el famosíssim Castelló Molés. Vaig pensar que malgrat com semblava de desangelat l'ambient i la teòrica diferència entre els dos equips, tindriem fandango, un home així justifica el preu d'una entrada perquè garanteix l'espectacle. I no em va decebre, de veritat.

Al Benicarló va debutar un central que no sé d'on l'hem tret però que em va semblar un bon element, segur, contundent, amb col·locació i amb tendència a incorporar-se a l'atac. També va repetir l'andorrà Xavi i em va confirmar que sí, que potser siga aquest el millor de tots els que enguany han vingut per ací a provar fortuna; mana cel centre del camp, no es baralla amb ningú, no és recelós, té bon cacau, treu bé els còrners i les faltes... A la mitja part vaig comentar-li al vicepresident Paco Eteller que per fi n'havíem encertat una i el xic es va emocionar i em va confessar que ja era hora que no ens prengueren el pèl quatre esgarrapollaques. Em vaig alegrar per ell.

Durant la primera part els locals no van arribar a la nostra porteria amb cap perill. El públic, respectuós,

callava. El Benicarló manava del mig del camp, treia l'esfèrica des del darrera amb autoritat contraatacava amb profunditat i perill. Julve, tot sol davant el porter, va errar una de les ocasions més clares de la vesprada i vaig pensar que si per allà hagueren estat José Vicente Ferrer i Gregorio Segarra li hagueren dit el revés del porc; jo només ho vaig pensar perquè no sóc tan efusiu a l'hora d'exhibir els meus sentiments. Llàstima. A rengló seguit se'ns va lesionar Anta i vaig tindre clar que ja podíem començar a tomar-nos-en cap al poble. Em vaig equivocar. El va substituir el jove Martorell i no va desentonar gens, ans al contrari va ser el protagonista d'una de les jugades clau de la segona part. Abans de la mitja hora, com que ningú li deia res, Castelló Molés va començar el seu particular espectacle i va expulsar, a instàncies d'un linier fondon, el nostre porter suplent. Calduch es comprén que des de la banqueta estant havia fet alguna observació poc respectuosa. Amb les espases en alt que es diu -més les nostres que les d'ells- vam arribar a la mitja part.

Durant el descans vaig parlar amb Xoco. Estava disgustat: "Ho veus tu?, ara perdrem i la gent no s'ho creurà que estem jugant bé! Estem massa delmats, em falten cinc titulars i això és massa!" Molt tocat el vaig vore, enfonsat com no l'havia conegut mai.

El circ però, amb feres, pallassos i trapezistes inclosos va arribar amb la represa. El Benicarló va sortir igual de dominador i els locals veien que no ens podien i cada vegada es posaven més nerviosos. En una d'aqueixes, un defensa del Benicàssim li va etzibar una colzada a la cara a Raül Martínez. El nostre va caure com un drap al terra, afegint-li la dosi de tot el que s'havia d'afegir i l'agressor també es va llençar sobre la gespa amb les mans a la cara. "Ha sido el de verde, ha sido el de verde", deien els de casa -els nostres, no cal dir-ho, anaven de verd-, però el nostre heroi ho havia vist tot i li va ensenyar la roja

"Marcelino Domingo és el nom més repetit a la pregunta de qui vol que siga el futur alcalde"

ve de la pàgina anterior

ENQUESTA BLOC (novembre)

PP	10
PSPV	5
BLOC	6

Valoració dels candidats

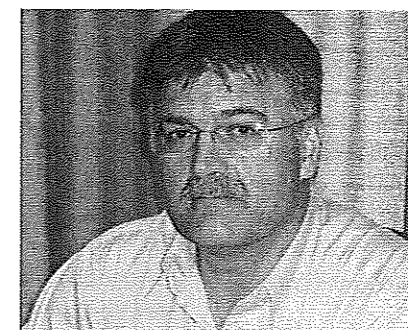
Enric Escuder	5,89
José Luis Guzmán	5,18
Marcelino Domingo	4,3
Montserrat Trias	3,7
Geroni Salvador	2,1

Un 53 per cent dels entrevistats telefònicament opina que Benicarló necessita un canvi de partit en el govern. En referència a la moció de censura que van fer PSOE-BLOC per tirar el PP del poder, en un 63 per cent dels casos pensen que la moció de censura no va ser bona, un 17 per cent pensa que va estar ben feta i la resta no sap/no opina.

En canvi se situa en termes iguals la valoració, a posteriori, que en fan de la mateixa. Amb tres excepcions, gairebé la meitat dels entrevistats pensen que ha servit per a que feren coses ben fetes que fins ara no es feien i d'altres al contrari. L'altra meitat no la valora positivament, una xifra inferior al percentatge que opina que la moció no va estar ben feta.

De centre

L'enquesta demanava als benicarlantos empadronats que s'autoubicaren ideològicament. El gruix dels entrevistats se situava al centre. Entre l'1 (esquerra) i el 7 (dreta) predominaven els 3 i els 5, amb un 28 per cent del total, autodefinits com a de centre. Els benicarlantos es comporten d'una manera desideològica en funció de les eleccions. Mentre un 50 per cent va votar al PP a les generals de 2004, un 30 per cent manifesta haver votat als socialistes i la resta diu no saber a qui va votar o no haver-ho fet, mentre que si exerceixen el seu dret a vot a les eleccions locals. Un 30 per cent



canviarà de signe polític i fins i tot d'ubicació ideològica a les autonòmiques i locals.

Valoració dels líders i candidats

L'actual alcalde Enric Escuder és el polític més conegut de tots els candidats a l'alcaldia i a més rep les millors valoracions dels enquestats. El segueix José Luis Guzmán, Marcelino Domingo, Montserrat Trias i Geroni Salvador, el més desconegut de tots cinc. L'oposició que està fent el PP no surt massa ben valorada (4,1) i la gestió de l'equip de govern es queda en un 5 justet. Marcelino Domingo és el nom més repetit a la pregunta de qui vol que siga el futur alcalde de Benicarló. En el cas que no hi haguera una majoria suficient entre els parlits majoritaris el 56 per cent dels enquestats volen un pacte conformat entorn al Partit Socialista, amb forces com el Bloc, Esquerra Unida i



Esquerra Republicana en alguns casos. La resta un pacte entre PP i Partit Socialista pensa que és la millor solució, tot i que aquesta possibilitat

no existia entre les opcions a triar.

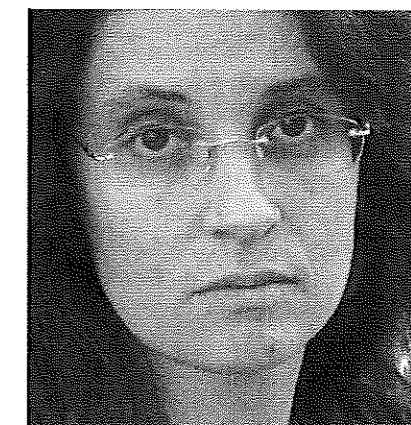
No se'n fien de cap

La enquesta de La Veu introduïa una d'aquelles preguntes simpàtiques en les que es pretén comprovar el grau de fiabilitat que li donen els polítics, i fins i tot, els que han triat. N'hi ha moltes, com preguntar a qui li confiaries els estalvis o si li compraries un cotxe de segona ma. La immensa majoria (90 per cent) va assegurar que no li'n comprarien a cap dels candidats a l'alcaldia, però, curiosament, el 10 per cent restant, va dir a Marcelino Domingo, que, tot i ser desconegut per molts, era apel·lat com a única resposta en moltes de les ocasions.

El que si tenen clar els ciutadans és els problemes de la població. Des de la contaminació de les indústries a l'arribada del gas ciutat o la reparació de les voreres del seu carrer. Hi ha gustos per a tot, fins i tot per als que opinen que hi ha massa immigració a Benicarló o problemes d'inseguretat. Altres arguments que volen que es corregeixquen són les males comunicacions, precària educació i deficient sanitat.

El possible govern futur

Els resultats deixen ofertes moltes possibilitats i els marges de maniobra són justíssims. Des de la majoria absoluta del PP (11 regidors) al pacte PSPV-BLOC-EU-ERP, tot deixant alguna de les formacions al marge del govern o per haver-se quedat, finalment, alguna sense representació.



AVE: TREN, MITE I ARGUMENT POLÍTIC (2)

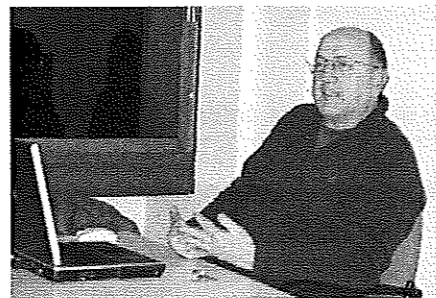
A bans de començar l'article, voldria demanar disculpes per la "pífa col·lectiva" de la setmana passada. Després del nostre text, es publicà un fragment del treball ¿AVE o Ferrocarril? del professor de la Politècnica Vicent Torres (<http://habitat.aq.upm.es/boletin/n28/avtor.html>). L'autor, un dels millors experts valencians en mobilitat, donà recentment una xerrada a Benicarló a les Jornades de Mobilitat, a la que varem assistir molt poques persones. Aprofitem, doncs, l'avinentsa per donar-lo a conèixer. Els seus treballs ens han servit com a motiu de reflexió i font d'informació per a diversos articles sobre mobilitat.

A l'article anterior, assenyalàvem que un tren d'alta velocitat (TAV) és, segons la legislació europea, el que assoleix 250 km/h en línies especialment construïdes o 200 km/h a les condicionades. Però, quan es reivindica l'AVE –marca comercial de RENFE–, es demana un tren exclusiu per passatgers, en via nova d'ample internacional i a 350 km/h. Sembla que quedar-se sense AVE equival a renunciar al progrés i a la modernitat. Com s'ha arribat a aquesta situació?

El Pla de Transport Ferroviari (PTF), del govern socialista de Felipe González a 1987, pretenia millorar una xarxa ferroviària en clara degradació. Es volia una velocitat mitjana de 170 km/h per tota la xarxa i uns 200 km/h pel triangle Barcelona – Madrid – València. Enlloc es parlava d'alta velocitat ni d'ample de via internacional. El vicepresident Alfonso Guerra declarà que a l'Expo Sevilla 92 arribarien trens a 250 km/h des de Madrid i aquesta decisió trastoca els objectius del PTF. Es projectà un nou enllaç ferroviari a Andalusia (NAFA) per Còrdova amb ample internacional, de passatgers i d'alta velocitat. Les enormes inversions del NAFA van deixar sense diners la renovació de la xarxa convencional, a més de construir una via totalment desconectada de la resta. Que el president i el vicepresident del govern eren sevillans segurament va influir en la decisió. Gràcies al PTF es condicionà el tram Orpesa – Vandellòs per a circular a 220 km/h amb via d'ample ibèric. En juny de 1997 s'inaugurà l'Euromed Alacant – Barcelona amb trens tipus AVE.

El NAFA provocà l'exigència de l'AVE per diverses autonomies. Convergència i Unió governava a Catalunya i recolzava el govern central en minoria, tant en el cas del darrer govern de Felipe González com el primer de Jose Maria Aznar. Aquesta posició privilegiada afavorí que la segona línia d'alta velocitat aprovada fou la de Madrid – Barcelona. Després vingueren les de Valladolid, Màlaga, València...

Amb la majoria absoluta de 2000, Álvarez Cascos es feu càrrec del ministeri de Foment i, poc després, presentà el Pla d'Infraestructures 2000 -2007. Quant al sector ferroviari, l'objectiu estel·lar era la unió de Madrid amb la resta de capitals de província en menys de 3 hores en AVE. La xarxa d'alta velocitat seguiria l'esquema radial tradicional.



S'abandonaren projectes com el del corredor mediterrani des de Cadis a Cerbere –la connexió Cadis França seria per Madrid- o l'eix de l'Ebre per unir Barcelona amb la Corunya sense passar per la capital de l'estat. El govern francès va perdre interès per l'establiment d'una connexió d'alta velocitat Figueres – Perpinyà. El pla d'Álvarez Cascos responia a una visió centralista de l'estat que no solucionava les connexions perifèriques i que podia generar una xarxa aïllada de la resta del continent.

El govern popular aprovà la llei 39/2003 del Sector Ferroviari per a la liberalització d'aquest servei seguint la normativa europea. La RENFE es dividia en dues empreses públiques l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF), per a gestionar i mantenir la xarxa ferroviària, i RENFE - Operadora que continuaria donant servei de transport ferroviari. La xarxa s'obrí a la competència privada, en primer lloc per mercaderies i després per passatgers. És possible que la xarxa d'alta velocitat siga explotada en un futur, sobretot, per companyies privades.

A 2005, el govern Zapatero presentà el Pla Estratègic d'Infraestructures i Transport (PEIT) pel període 2005 -2020. Per primer cop es pretén planificar les necessitats de transport, afavorint la intermodalitat o combinació dels diversos mitjans. Però les infraestructures encara tenen un pes molt gran, en concret es preveuen la construcció de 9000 km de línies ferroviàries. El PEIT continua recolzant l'alta velocitat amb l'establiment d'una xarxa "d'altres prestacions" homologable a l'europea –a 200 km/h vies condicionades i 250 km/h vies noves d'ample internacional- per a trànsit mixt (passatgers i mercaderies). La línia Madrid –Barcelona ha sigut subvencionada per la Unió Europea, però les noves línies hauran de ser construïdes amb inversions estatals. Hi ha una continuïtat amb la política del govern popular – a diferència de les polítiques d'exterior o educativa- quant a la prioritat de l'alta velocitat: en un futur proper es tindrà la xarxa més gran d'Europa. Les crítiques a aquesta política ferroviària van referides a que no es construiran línies AVE "de veritat", del que va a 350 km/h. Però no hi ha tants diners, Europa ja no paga.

La implantació de l'alta velocitat ha vingut determinada per interessos partidistes, empresarials i enveges territorials. Els criteris de cohesió territorial, ambiental i, fins i tot, els econòmics han lluitat per la seva absència. El miratge de cara modernitat de l'AVE ha pesat més.

Pere Bausà

La pressió del Lliria acaba amb les opcions del Construccions Malloms (63-75)

text CBB

Construccions Malloms, 63: Guillermo Bascañana (2), David Martínez (5), Rubén Ruiz (13), José Félix García (11) i Enrique Cherta (9) -cinc inicial-. També van jugar: Edu Centelles (4), Kiko Royo (9), Félix Rosenbach (11), Santi Martínez, Adrián Gil i Carlos Miravet (5). 29 faltes personals. Eliminats Kiko Royo (minut 39) i Félix Rosenbach (minut 39).

Cibo Lliria, 75: Barea (6), Cintero (4), Sabater (16), Cariñena (11) i Azagra (17) -cinc inicial-. També van jugar: Carpio (14), Gómez, Álvarez i Orona (7). 20 faltes personals. Eliminat Orona (minut 39).

Parcials: 16-24, 16-15, 18-12 i 13-24.

Àrbitres: C. Besabes i V. Agost.

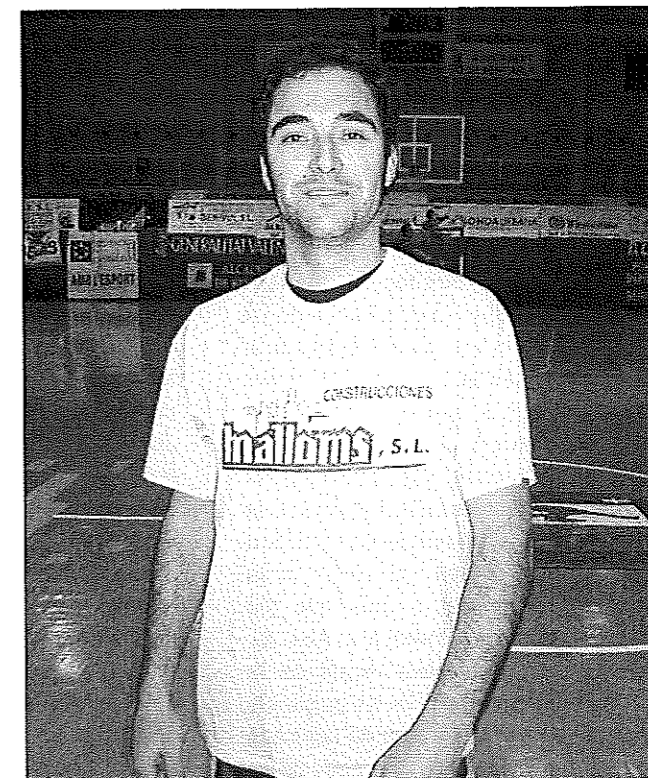
Derrota a casa del Construccions Malloms de Manolo Llorach contra el Cibo Lliria (63-75), quart classificat de Primera Autonòmica. La clau del partit va estar en la defensa dels visitants, que van pressionar durament la sortida de pilota dels benicarlandos. La baixa del base Rubén Cervera, sancionat dos partits, va ser important en aquest aspecte, tot i que Guillermo Bascañana i Edu Centelles van completar un bon partit.

El Cibo Lliria va dominar el marcador durant gairebé tot el temps, però el Construccions Malloms va aconseguir posar-se per davant amb el tercer quart a punt de finalitzar (48-47, minut 28). Les pèrdues de pilota dels locals (21) i un parcial de 13-24 en el darrer quart van acabar amb les opcions de l'equip sènior del CB Benicarló.

L'aler Rubén Ruiz va tornar a ser el màxim encistellador (13 punts) dels benicarlandos mentre que el seu company David Martínez va dominar l'estadística dels rebots (12). També cal destacar el partit de Félix Rosenbach, que va finalitzar amb 11 punts i 8 rebots.

L'ala-pivot júnior Adrián Gil va debutar amb l'equip sènior del CB Benicarló i en el poc més d'un minut que va estar en pista va capturar un rebot. Aquest jove jugador del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A és una altra de les promeses del club.

Ara, el Construccions Malloms visita diumenge al matí (12.30 hores) l'Universitat Politècnica de València. El conjunt valencià suma una victòria menys que l'equip que entrena Manolo Llorach, amb qui empataria en cas de victòria. A la primera volta, els benicarlandos es van imposar per 74-69.



El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior tampoc no va poder amb el Lliria (53-81)

El CB Benicarló Grupo El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes també tenia el Cibo Lliria com a rival i, a l'igual que el sènior, tampoc no va poder aconseguir la victòria (53-81). Tot i el bon partit en atac d'Adrián Gil, els benicarlandos van perdre massa pilotes i es van quedar sense opcions davant un dels millors conjunts de la categoria.

Ara l'equip júnior benicarlando tindrà aquest diumenge a la tarda (19 hores) un important partit a la pista del CB Jovens Almàssera, rival directe per evitar el descens. Es tracta d'un conjunt que només suma dues victòries en les 18 primeres jornades de competició.

En Iniciació al Rendiment, el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms va caure a la pista de l'Amics del Bàsquet de Castelló (53-46) en un partit molt ajustat que qualsevol dels dos equips haguera pogut guanyar.

Dos conjunts del CB Benicarló van descansar aquest cap de setmana. Es tracta del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior B (Preferent) de Javi Comes i el CB Benicarló Grupo Poblet Infantil A (Iniciació al Rendiment) de Carlos Martínez, que va ajornar el seu partit amb l'Amics del Bàsquet de Castelló.

El Benicarló guanya els "derbis"

text CHIB

El passat dissabte van disputar en el Pavelló poliesportiu de Benicarló, el primer partit de la segona volta entre l'equip local i el Vinaròs, en victòries còmodes per als infantils i per als cadets, que van demostrar una clara superioritat davant la cantera vinarossenca.

L'equip infantil va guanyar per 19-13 en una gran actuació del porter MARC AVILA i una molt bona defensa la qual va fer que només anotés l'equip rival 13 gols (3 a la primera part), destacant la presència en aquest partit de jugadors del aleví com KEVIN RUIZ, MARTIN REDÓ o CARLOS GIJÓN, que van jugar a molt bon nivell.

C.H. BENICARLÓ:

Kevin Ruiz, Martin Redó (1), Juanma Castro (3), Juan Pablo Cabrera (1), Andreu Miralles (5), Carlos Gijón, Manu Ruiz (6), Rubén Vicente (2), Joel Raya, Jose Antonio Hervás (1), Kiko Morilla i Marc Avila (porter)

C.B.M. VINARÒS:

Santi Duatis (2), Fovad Zaitouni (2), Sergio Nafria, Alberto Artigas, Aaron Zaragoza (1) Jonathan Ramos (porter), Hector Garcia (1), Ruben Abellá (2), Blai Soto (3), Adrián López (1), Abel Prados.

En el partit dels cadets es va veure la recuperació del conjunt en les últimes setmanes, derrotant per 13 gols de diferència al homònim vinarossenc 46-33, no es va acabar de jugar bé en defensa, cosa que va facilitar moltíssims gols pel centre i en molta facilitat, però la gran diferència ofensiva dels benicarlandos va ser aclaparadora, sobretot els 22 gols anotats pel lateral dret RUBEN CONSTANTE.

Acompanyats per ràpids contraatacs dels extrems, els quals ens van fer gaudir de un joc ràpid, efectiu i de voltes brillant en les transicions defensa/atac del conjunt.

C.H. BENICARLÓ: Marc Ávila, Andreu Miralles (2), Adrián Castillo (4), Manu Ruiz (11), Alexis Ríos (1), Rubén Vicente (1), Bilal Dabou (4), Rubén

Constante(22), Juanma Castro, Fran Pérez (1), Joel Raya (porter).

C.B.M. VINARÒS: Carlos Martínez, David Mateo (8), Cocinschi Vlad, Josep Martínez (3), Miguel Grau (7), Oriol Jerónimo (5), Bella Andrei (7), Jonathan Ramos (porter).

INFANTIL FEMENÍ

BM. ONDA - 10

CH GRUP PEINADO BENICARLÓ - 20



Partit jugat dissabte pel matí en Onda. En un principi, pareixia un partit prou fàcil. Però l'Onda venia de guanyar a l'Almassora, líder de la lliga. La primera part va destacar per la gran igualtat entre el dos equips, on el marcador va ser de 6 a 9. En la segona part, les benicarlandes van anar demostrant la seua superioritat.

La propera jornada partit del liderat contra el BM. Almassora en Benicarló.

Pel Grup Peinado van jugar:

Sara en la porteria, Iris, Rodríguez, Amina i Sara.

JUVENIL FEMENÍ

BM. JUAN COMENIUS - 27

H. ORBITA GRUPO PEINADO B. MAESTRAT - 11

Partit molt complicat en un principi contra un rival que encara no ha perdut en casa. En la primera part, les nostres representats van complicar-li les coses a les valencianes. Però els llançaments sempre finalitzaven en mans de la portera. A més a més, la defensa 6:0 era superada per jugades assajades de l'equip de casa. Aquest problema es va solucionar amb la 3:2:1. En la segona part, la igualtat va destacar ja que el parcial va ser de 11 a 7.

Pel Baix Maestrat van jugar: Laura a la porteria, Arantxa (3), Rosa Mari (4), Nùria, Sanae, Vanessa (1), Jessica (3).

BREUS

Solucionat el clavegueram de Corts Valencianes

L'Ajuntament de Benicarló, a través dels Serveis Públics Municipals amb l'assessorament de la Regidoria de Medi Ambient, han solucionat el problema del clavegueram de la zona de Corts Valencianes. Des de fa temps, cada vegada que plovia, el clavegueram se saturava i abocava al carrer restes orgàniques.

Aquesta setmana, els Serveis Públics han fet una actuació correctora sobre el sistema de sanejament d'aigües residuals que ha consistit a descarregar de cabdal la xarxa per tal d'evitar-ne la saturació. La solució ha funcionat i les pluges d'aquesta passada nit ja no han provocat abocaments al carrer.

Aquesta ha estat una de les primeres actuacions correctores que es faran al clavegueram del voltant de la rotonda del cranc, que tradicionalment ha patit problemes d'abocaments incontrolats de residus.

MANS UNIDES CELEBRA LA 48 CAMPAÑA CONTRA LA FAM

El passat cap de setmana Mans Unides Benicarló va programar una sèrie d'activitats amb motiu de la 48a Campanya contra la Fam. El sopar de la fam celebrat, el divendres, al col·legi de la Consolació de Benicarló donava el tret de sortida a una sèrie d'actes solidaris programats per Mans Unides. Oli, sal i pa, van ser els components d'aquest simbòlic sopar, que va reunir un centenar de persones, amb el que van voler solidaritzar-se amb milions de persones que pateixen fam al món. Ja dissabte, a la tarda, al saló d'actes de la Caixa Rural de Benicarló, va tenir lloc una conferència a càrrec de la vicepresidenta d'Ocash-Cristianos con el Sur, Montserrat Rodríguez Ortiz, missionera seglar que va viure a Brasil durant 10 anys, que ens va explicar la campanya que porta a terme contra el treball esclau a l'estat de Bahia a Brasil. La realització del segon quilòmetre solidari, va unir en una cadena humana un bon grapat de persones, sota el lema "saps llegir, ells no, podem canviar-ho". Tras la cadena humana, va tindre lloc la lectura d'un manifest, que va recordar els objectius de la campanya que seguint els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, Mans Unides dedica aquest any 2007 al dret a l'educació de tots els nens i nenes del món. Des de 1982, l'entitat benicarlanda porta a terme projectes de desenvolupament per al tercer món. Enguany, els diners recaptats aniran destinats a l'adquisició d'equips i material agrícoles i capacitació per tal d'assegurar la mantenció alimentària de 360 famílies que viuen al Resguardo indígena Cristal Paez a Colombia.



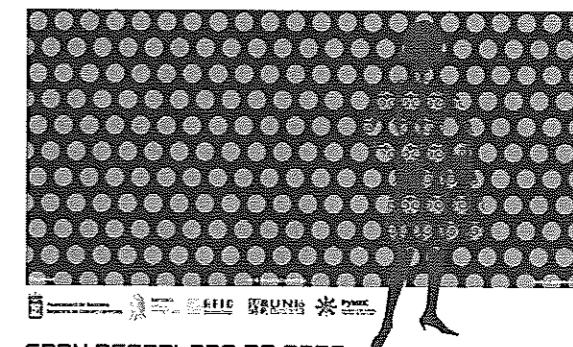
SAPS LLEGIR, ELLS NO.
PODEM CANVIAR-HO.

Desfilada de Moda del comerç local

Ja han començat els preparatius per a la nova edició de la Desfilada de Moda del comerç local. Ahir dijous va tenir lloc a l'Ajuntament de Benicarló una reunió entre la Regidora de Comerç i Mercats, Joaquina Bel, i un grup de comerciants de la ciutat interessats en començar a organitzar la tradicional desfilada.

En la reunió es va plantejar la data del diumenge 1 d'abril per a realitzar la Desfilada de Moda. D'aquesta manera, la desfilada tornaria a celebrar-se a la primavera, com en les primeres edicions. Els comerços de la ciutat presentaran els seus models per a la nova temporada, amb l'organització escènica de la prestigiosa agència Art Status, que ja va coordinar l'última edició d'aquesta actuació de promoció comercial amb gran satisfacció dels comerços participants.

A partir d'ara, comença el treball de preparació de l'acte, i des de l'Ajuntament de Benicarló es convida a tots els comerciants del sector de moda i complements que estiguen interessats a participar en aquesta desfilada a posar-se en contacte amb l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials (Tel. 964470050 o e-mail bncafic@cv.gva.es



GRAN DESFILADA DE MODA
BENICARLÓ MODA BENICARLÓ MOI

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 572

text EL LECTOR

Reconec que el tema de la setmana és massa dens per a mi, amb la qual cosa ben poc puc aportar sobre el canvi climàtic i el nostre litoral. Però això sí, me l'he llegit tot, i el que més m'ha agradat ha estat la postura de l'ajuntament de Peníscola i les mesures que adoptarà per tal de cuidar el medi ambient i paliar en tot el possible el canvi climàtic. Sensacional. Al poble dels animals turístics (Suescun dixit) no fan compte de prendre cap tipus de mesura perquè això del canvi climàtic serà a llarg termini i ells, ara per ara, només estan pel present, perquè els peníscolans vagen venent el seu patrimoni als especuladors, que cobren els seus bons diners i a viure, que són quatre dies. Així pensen al poble més turístic de la comarca, el que més aigües fecals produeix a l'estiu, i que té un magnífic palau de congressos -on el que menys es fa són congressos- però no una depuradora. Visca el medi ambient i el canvi climàtic. També he llegit això de la roda de premsa que van fer els de la costa nord del nostre poble. M'agrada molt sentir el seu portaveu, sobretot quan parla d'alguns candidats a l'alcaldia que diu que no coneix i resulta que són cosins seus. M'agrada sentir com reclama una vegada i una altra participar en totes les reunions amb costes, litorals, urbanistes, conselleries i tota classe de direccions generals de primer nivell per a deixar-se sentir. No pensem que defensin un urbanisme salvatge, sinó un respecte per a les terres dels seus avantpassats i la tradició benicarlanda més desinteressada.

Passaré per alt la pàgina de Pere Bausà, tot i que m'ha obert els ulls pel que fa al desitjat ave eixe que volen els del Pp provincial, que és un dels eixos de les tres A (o la triple A) que diuen que tanta falta ens fan.

Vaig vore per la tele una entrevista que li van fer a la senyora Rosa, que ha complert els cent anys. Em va cridar moltíssim l'atenció la seua lucidesa i el seu accent manyo, tot i haver viscut tants anys al nostre poble. Això sí que són arrels.

Em sembla que la Montse Trias sap el terreny que xafa, i penso que seria una bona veu dins de la corporació que naixerà el 27 de maig. Cal algú que diga les coses més clares i Montse podria ser una d'elles. La seua col·laboració ens confirma que per als polítics allò que és realment important és sortir a la foto.

Em sembla que no han estat al nivell desitjat en la cobertura del lliurament de premis del Xavier Arin. Ni una ressenya, ni la foto que han tret tots els altres. Si vostés, que en teoria són dels de la corda d'això del valencià, no se'n fan el ressò necessari, qui ho farà? Està bé que se'ls done la carxofa a xiquets i mestres, però m'esperava una mica més. Amb el cor a la mà també, no dic que José Luis Guzmán no es meresca panissoles per la desaparició dels premis Alambor, però segurament no deu ser ell l'únic culpable com sembla se s'insinua; de vegades em fa l'efecte que vostés tenen unes certes dèries i que hi ha gent que, pel que siga -ho desconec-, se la miren amb lupa i no li'n deixen passar per alt ni una.

Es veu que les seues fotos denúncia no valen per a res. Ja n'he vist un munt de la suposada zona de vianants que hi ha als voltants de l'auditori, que sempre està plena de cotxes. Ja va sent hora que es posen a treballar de debò i no es consentisca tot el que està passant per allà: cotxes que circulen i aparquen per on volen, paviments destrossats, sorolls i porxos que protegeixen més els cotxes que les persones.

Quina mania tenen amb això de "la província". A vore si ja d'una desterrem aquesta paraula de les

pàgines de la seua revista. Que si la província per ací, que si la província per allà. Semblen el senyor Fabra.

He intentat llegir això de la participació i reconec el mèrit que té la seua autora en voler-nos explicar una cosa tan... utòpica? Ho veig molt llunyà i molt teòric, per això em cansa una mica, perquè no veig la seua aplicació pràctica encara que estic convençut que la té. O no.

Coll ens ofereix una raonable explicació de l'exaltat estat d'ànim de la regidora, ex-megaregidora Traver, que amb la seua proverbial oratòria i facilitat de paraula fa rodes de premsa a tota hora. Es veu que li va això de la lluita política en el sentit més literal de l'expressió.

Jo vull unes sabates de pell de cangur del model "Benicarló" d'eixes que fan a Austràlia i es venen a noranta-sis països del món. A vore qui les importa perquè les vull vore i tocar abans de gastar-me els vuitanta dòlars que valen.

Qui és exe que apareix disfressat a la foto de la pàgina tretze amb una xiqueta i una dona disfressades? Que no treballa mai? Què fa a una fira a Madrid? Qui paga? Per què porta un tros de cortina pel damunt?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Què ha passat a les pàgines quatre i cinc? Sí que trobo que Pere Bausà en sap del que passa a l'AVE de Madrid a Sevilla. L'espifiada ha estat monumental, el rècord del món dels despropòsits. Que ningú no revisa la revista abans de sortir al carrer? Això té tota la pinta d'un afegit que no li correspon, tot i estar lligat amb el contingut de l'article en valencià. Almenys hem gaudit d'una informació molt clara dels trens eixos que estan tan de moda i que tothom vol que tinga una parada al seu poble.

Es van exhibir a casa

text CNB

La IV Jornada de la IX Lliga Territorial G3 es va disputar el passat cap de setmana en les instal·lacions de la Piscina Municipal de Benicarló, en un estat prou lamentable de manteniment, on van participar un total de 6 equips de la província i 80 nadadors i nadadores.

L'equip femení benicarlando va fer bo el pronòstic i es va posar a nadar este cap de setmana amb l'objectiu d'intentar participar, al complet, en els campionats autonòmics i aconseguir noves marques nacionals per a millorar així els èxits del passat any. I a fe que es van lluir.

Les nadadores sota la direcció de la tècnica esportiva Lucía Vicente van aconseguir imposar-se en totes les modalitats disputades parant el crono amb 3 mínimes nacionals, en els 200 m estils,



aconseguides per Susana, Paula i Raquel, i 10 mínimes autonòmiques. Susana i Paula no van donar opció en els 100 m lliures amb el 1r i 3r lloc. Van sorprendre en la sèrie dels 200 m papallona amb els 5 primers llocs que van ser íntegrament per a l'equip

benicarlando i van protagonitzar una emocionant prova de relleus on van aconseguir la victòria.

L'equip masculí va deixar unes bones sèries nades,

destacant Joan Ferrán en els 200 m papallona amb el 5é lloc i l'equip masculí de relleus 4 x 100 estils amb el 4t lloc.

Equip femení: Susana del Olmo, Paula Saura, Andrea Fuentes, Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra, Sara Marqués, Montserrat Astor, María Coll, Inmaculada Cerdá y Oihane Rolindez.

Equip masculí: Joan Ferrán Barrachina, Guillermo Soriano, Rubén Vicente, Marc Avila, Gerard Saura, Ximo Bueno y Vicent Prats.

El Benicarló ONDA URBANA seguirà entrenat al llarg de les dues setmanes d'aturada de la lliga

text REDACCIÓ

El conjunt del Baix Maestrat presidit per Ximo Bel va tornar ahir a la tarda als entrenaments. A pesar de l'aturada de la lliga durant dos setmanes pels compromisos de la Selecció Espanyola, els caduferos seguiran entrenant de dilluns a dijous. El tècnic del Benicarló ONDA URBANA, Miki, assegura que "considero que no podem baixar el pistó. Hem de posar gasolina per a la segona volta. Ens queda encara molta competició i no podem baixar la guàrdia". Els jugadors entrenaran de dilluns a dijous les dues pròximes setmanes i la setmana del 26 de febrer, entrenaran de dilluns a divendres.

Amb l'aturada de la competició, els jugadors que estan lesionats podran recuperar-se de cara al derbi que es jugarà en la 20ª jornada de lliga davant el Platges de Castelló. Un dels jugadors lesionats està jornada, Parrel, està previst que torni a

entrenar amb la resta dels seus companys al llarg de la pròxima setmana. L'altre jugador lesionat, David, que s'està recuperat de l'esquinç que es va produir en el partit davant el FC Barcelona, entrena per separat i al llarg d'aquesta setmana, s'incorporarà amb la resta de la plantilla.

Per a aquestes tres setmanes, el cos tècnic del club ha preparat un planning de treball amb l'objectiu que psicològicament els jugadors que duen molts minuts disputats es relaxen. Fernando Jovaní, preparador físic del Benicarló ONDA URBANA, assegura que "aquesta setmana estem treballant molt volum amb intensitat baixa. La intenció és crear una bona base aeròbica per a la segona volta". De cara a la pròxima setmana està previst "un treball anaeròbic i guany de velocitat", afirma Jovaní. La tercera setmana serà la de la posada a punt de l'equip per al derbi davant el Platges de Castelló.

Així som ... i així ens quedarem

text ROBESPIERRE

LLEI 9/2006, de 5 de desembre de 2006, reguladora de camps de golf a la Comunitat Valenciana. [2006/14296]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

El golf, com a pràctica esportiva, ha experimentat un important procés de creixement en els últims anys, i s'ha convertit en un dels esports més practicats, tant pels valencians com pel gran nombre de visitants que rep la Comunitat Valenciana, ja que per les seues especials característiques s'adapta perfectament a qualsevol edat i condició física, i satisfà les creixents demandes d'oci i salut de les societats avançades.

Ambientalment, el golf, per la seua gran extensió i capacitat d'adaptació al medi, pot constituir i ha de constituir un instrument que contribueixca a la preservació i millora dels valors ambientals i paisatgístics del territori, tant del lloc on s'ubica com de l'entorn, en especial de les zones degradades.

Des del punt de vista econòmic, el golf és una activitat que pot representar un segment específic del sector turístic que complementa les ofertes tradicionals i introdueix un element de qualificació d'estes. D'altra banda, l'impacte social que produeix es tradueix en un augment net de l'ocupació amb una forta component local que implica majors oportunitats per als territoris on s'ubiquen els camps de golf.

La creixent demanda d'este tipus d'instal·lacions, tant per a residents com a visitants, constitueix per tant una oportunitat que l'administració ha de canalitzar, i resulta evident que el golf, ben regulat i ordenat, pot adquirir un caràcter dinamitzador i diversificador de l'activitat

La Guillotina

econòmica. La Generalitat, conscient de les repercussions positives que el golf té en allò social, ambiental i econòmic, afronta el repte de regular el marc jurídic de la implantació territorial dels camps de golf perquè estes instal·lacions contribueixquen a la dinamització del territori i a millorar els valors paisatgístics de la Comunitat Valenciana.

No, no m'he tomat boig, simplement he cedit una part del meu espai per difondre allò que, penso, és importantíssim pels valencians. Tan important que, sense això ens podem morir ... de gust i d'inanició.

Ara resulta que el golf és una activitat, quasi diríem que meravellosa, insuperable, espectacular, positiva, sanitària, educativa, ambientalista, de valors ... i la practiquen milers, que dic milers, ... milions de valencians. A cada cantonada del nostre país tenim un imitador del Sergio Garcia eixe amb el palet i la piloteta.

Això sí, cada camp de golf caldrà acompanyar-lo de la seua bona dosi de totxo, per allò de realçar l'entorn paisatgístic i que la terra del voltant no quede erma i contraste, en excés, amb el verd que tindrem amb tanta gramínea.

Perquè com diu la llei, de manera taxativa, el golf "ha de constituir un instrument que contribueixca a la preservació i millora dels valors ambientals i paisatgístics del territori". No res de mitges tintes, categòricament, el golf ens portarà allò que el que el PP ens ha promés i que tanta falta ens farà per fer-lo rendible: Aigua per regar-lo (si és de l'Ebre, millor), una parada de l'Ave en cada camp per portar-nos els espanyols que el practiquen (per si de cas amb els d'ací no en tenen prou), i per si açò fallà, l'Aeroport, que ens portarà els de la resta del món, per poder-los omplir tots. La 3A pepera?

I és que ací no ens estem de res.



Filant la Xarxa

<http://www.amigosdelchocolate.com/>

Aquesta web va dedicada als llepols sense remei. Als que els agrada més el dolç que el salat. A disfrutar-la!

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Benicarló crearà una filmoteca de clàssics i cinema independent de qualitat

text JORDI MAURA

El Consistori de Benicarló ha creat una filmoteca municipal amb l'objectiu, a mitjà termini, d'acabar creant una plataforma per a recopilar enregistraments inèdits de Benicarló i comarca, reportatges, treballs i projectes d'autors de la localitat. Segons va explicar l'edil de Cultura, José Luis Guzmán, "el funcionament inicial serà com el d'una biblioteca. S'adquiriran pel·lícules que no es poden trobar en videoclubs, per ser clàssics, cinema no convencional o independent, de manera que no anem a suplir a cap videoclub". Els amants del cinema ja no haurien de desplaçar-se a grans ciutats per a trobar en comerços especialitzats pel·lícules molt concretes que no es troben en els circuits de comercialització i distribució convencionals. Serà el personal municipal l'encarregat de gestionar el fons documental, de manera que es faran uns carnets i normativa i les pel·lícules es prestaran per tres o quatre dies. També es crearan cineforums per a



visionar pel·lícules i obrir posteriors debats o col·loquis.

La inserció laboral dels titulats universitaris

A finals de 2002 la Universitat Jaume I va posar en marxa un projecte d'Observatori Ocupacional universitari, amb els objectius de recopilar, generar i difondre informació rellevant sobre el procés d'inserció laboral dels propis titulats.

La principal font d'informació de l'Observatori són les pròpies enquestes que dissenya i implementa, per tal de recollir informació sobre les activitats dels titulats durant els estudis universitaris, la valoració que aquests fan dels estudis o les competències que adquireixen al finalitzar la carrera. També es recull informació sobre la transició al mercat laboral, com per exemple quines han estat les tècniques de recerca d'ocupació posades en marxa pels recent titulats o quant temps tarden a trobar una ocupació. Finalment, l'Observatori s'interessa per la situació laboral dels titulats que ja porten un temps en el mercat laboral, examinant les característiques del treball que desenvolupen i la seua relació amb els estudis que van realitzar.

Quin és el perfil d'aquest titulats, entre tres i quatre anys després de finalitzar els seus estudis? En primer lloc, s'ha de ressaltar el fet que mostren un nivell de satisfacció molt alt amb la universitat, el 95% tornarien a triar l'UJI per a cursar estudis superiors.

En quant a la seua preparació, els titulats UJI destaquen en competències com la capacitat d'aprendre, la capacitat de comunicar-se de manera oral i escrita en la llengua pròpia, les habilitats bàsiques de maneig de l'ordinador i la motivació d'èxit. Per una altra banda, en canvi, haurien de millorar en competències com la

resolució de problemes, la presa de decisions, la planificació i gestió del temps o l'habilitat per a treballar de forma autònoma.

En quant a la inserció laboral, el 60% dels actius –que estan disposats a treballar, per contrast als inactius, que no volen treballar per que continuen estudiant o per altres motius– ja treballa als sis mesos de finalitzar els estudis. Aquest percentatge passa a ser del 84 % a l'any.

El 83% dels titulats universitaris estan ocupats en treballs relacionats amb la seua titulació i tenen un nivell de satisfacció alt amb el seu treball. El que més els agrada és el contingut del seu treball –les tasques que realitzen– i la relació amb els seus companys.

Sobre aquests resultats que s'acaben de comentar, cal dir que són molt similars als del conjunt de titulats valencians i espanyols.

L'Observatori Ocupacional no sols centra el seus estudis en els estudiants i titulats, també ens interessa conèixer l'opinió dels ocupadors d'aquests titulats sobre com els prepara la Universitat per al món laboral. En aquest sentit, l'empresa percep cert desajust entre la preparació dels graduats universitaris i les pròpies necessitats de capital humà. La tasca de l'Observatori Ocupacional vol contribuir a identificar aquest desfasament i trobar-li solució.

Joan Raül Burriel Calvet
Llicenciat en Psicologia

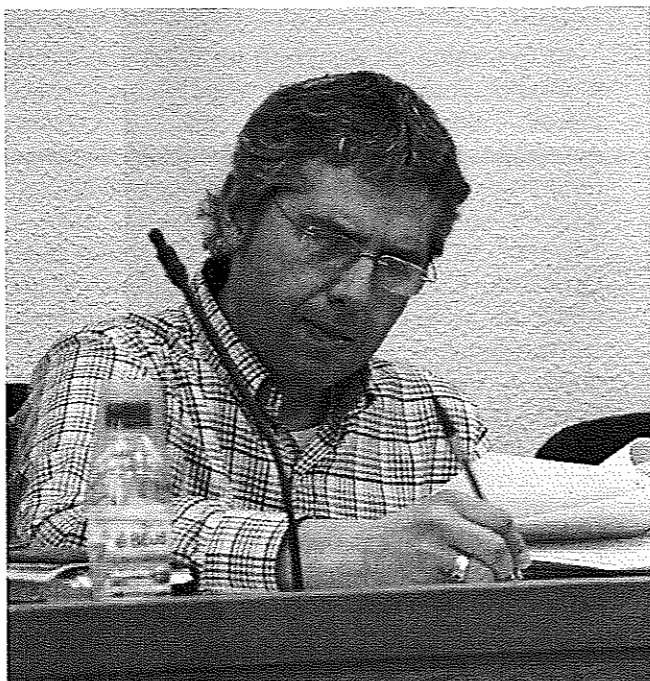
Tècnic Superior de l'Observatori Ocupacional de la Universitat Jaume I

Compte presenta la seua dimissió de tots els càrrecs

text JORDI MAURA

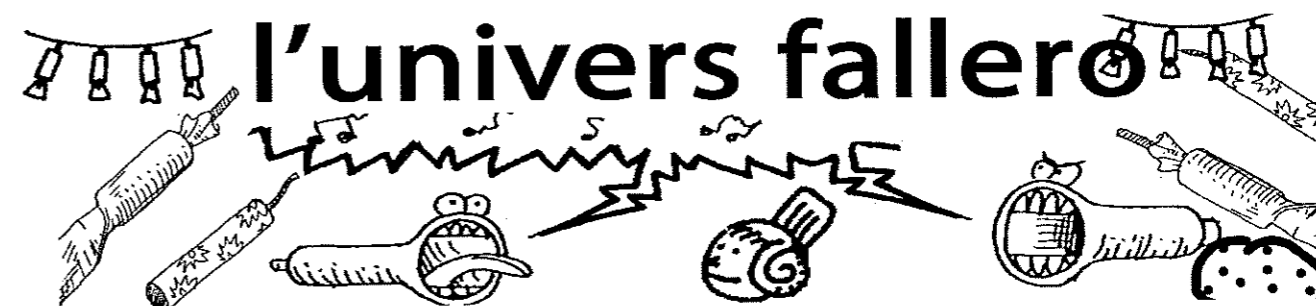
El regidor socialista Vicente Ramón Compte va presentar dilluns la seua dimissió en els diferents càrrecs municipals i de vocalies en òrgans relacionats per a presentar-se a unes proves selectives convocades per l'Ajuntament del que, fins a dilluns, formava part. El regidor recorda en un escrit lliurat a la premsa que reuneix "totes les condicions exigides, tant en les bases genèriques com específiques, i no incorre en cap tipus d'incompatibilitat legal amb el càrrec de regidor de l'Ajuntament de Benicarló. Emparat en els drets i llibertats constitucionals recollits en el Títol I de la Constitució Espanyola és pel que va presentar instància per a prendre part en dues de les proves selectives".

La presentació de Compte a la plaça ja va obrir en el seu moment una crisi en l'equip de govern (PSPV-Bloc) i en el seu mateix partit per la inoportunitat política de la seua decisió i pel fet que podia generar suspicàcies entre els altres opositors al ser una companya de partit la més que probable presidenta del tribunal opositor. El regidor conclou assegurant que "davant la rumor de l'injustificat i partidista avançament de les proves, i per a evitar tot tipus de pressions, xantatges, especulacions, mal interpretacions, judicis de valor incert, ètiques adulterades,... i altres, és pel que amb data avui



(lamentant no poder finalitzar la legislatura) i evitant així tornar a ser utilitzat, he presentat la meua dimissió al càrrec electe".

Es dona la circumstància que en un Ple va deixar clar que no es presentaria finalment a la plaça.



EL FALLERO (II)

Com ha de vestir el fallero?

Els dies de feina amb una brusa que portarà l'escut de la falla brodat en colors, i mocador al coll amb l'escut de la falla. És aconsellable també portar gorra negra amb l'escut de la falla. Per als dies més assenyalats s'aconsella el vestit negre amb la faixa del color que toque, perquè aquesta comissió ha considerat que la moda de vestir-se amb roba de cortines i/o de mantells de taula se n'ha sortit de mare i no dona la seriositat i respecte que mereixen les falles. A més a més, el negre és el color que millor li senta a un fallero, perquè denota autoritat, sapiència i elegància. Si a tot això li afegim una mica de panxeta per damunt de la faixa i la jaqueta plena d'insignies falleres, ens estem acostant a la perfecció, a l'ideal del fallero.

Com s'ha de comportar un fallero?

Al seu aire. El fallero sap en tot lloc i moment quin ha de ser el seu comportament. Amb les dones serà exquisidament educat i respectuós, però en fer-se de nit i començar la marxa fallera, no té pantes concretes de comportament. El fallero és un home home, d'esmorzar de tres plats copa i puro. No se sorprendrà mai de res i ningú li donarà una notícia o coneixement que ell no sàpiga. El fallero procurarà adaptar el seu parlar a la del valencians de l'Horta, utilitzant sense complexos l'apitxat i totes les altres variants dialectals d'aquella parla perquè allà van nàixer les falles. Els



"mojalros", "raere", "quereilles", "iletuga" o "pardalà" han de fluir per la boca dels fallers. De la mateixa manera hauran d'aportar algunes variants dialectals de la nostra zona que puguen recordar altres llengües parladades fora dels nostres límits territorials. No cal recordar que l'alternativa en cas de dificultat a l'hora d'adaptar la nostra forma de parlar, és el castellà que tothom entén i respecta.



Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

COPISTERIA LLIBRERIA **Grèvol**
 Sant Blai, 2 - Tel.: 964 475698
 12580 BENICARLÓ

www.3x4.info

QUE MOS CAL SABER PER A SER BONS CADUFEROS ?

Els 5600 estrangers que actualment estan empadronat al nostre poble provenen d'un total de 61 països.

La pel·lícula "la vida es maravillosa" es va rodar a Benicarló. Saps quin any?

- A - 1947
- B - 1950
- C - 1954
- D - 1956



OLEGUER I LA MERDA DE GOS

Tocs i Vares



text VICENT COLL

De Juana Chaos. La bona fe. La merda de gos. El futbol i la mare que el va parir. Pobre Oleguer! ¿Quina necessitat tenia aquest angelical xicot de complicar-se la vida fins als extrems que hem arribat? Certament, ja coneixiem tots les seues frivoltats esquerranes i nacionalistes. Cosa poc habitual en el món futbolístic d'alt nivell. Fins i tot sembla que va jugar un partidet a la salut del Sub-comandante Marcos allà a Xiapas. ¿Que podem esperar de bo d'una persona així?

La darrera ha estat un article titulat "La bona fe" el qual, la immensa majoria dels demòcrates, hauríem de subscriure, per la seua objectivitat. No parla només de De Juana Chaos, perquè el tema es complex, i les contradiccions dels sistema (proclama marxista, on les hi haja) s'encarrega d'airejar les situacions injustes i agravants que es produeixen. ¿Podem pensar que la justícia es justa quan el ministre titular afirma que "construiran imputacions" per a que De Juana Chaos continue a la presó? Quan aquesta persona ja havia complert condemna pels seus 25 miserables assassinats. 12 anys per dos

articles! Son eixes les imputacions construïdes pel ministeri? Una democràcia no pot tenir presos polítics, i algunes actuacions judicials donen arguments a qui vol fer-ho creure.

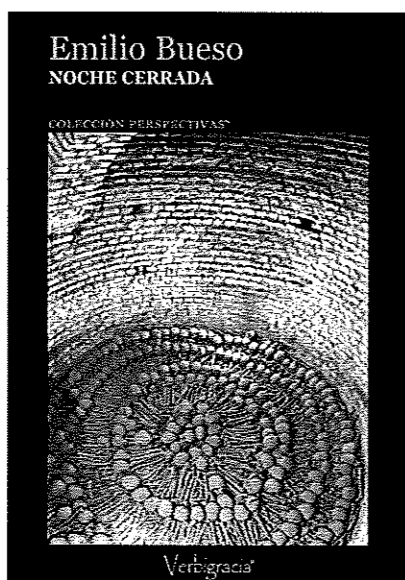
Ja m'agrada que grau de compromís d'una persona dedicada a l'esport professional arribe a eixos nivells, de la mateixa manera que la capacitat intel·lectual d'Oleguer puja la mitjana dels futbolistes a nivells impensats, acostumats als monosíl·labs de la majoria d'entrevistes als professionals del baló. ¿Quants Oleguers necessitariem per a tenir un país normal?

A l'altra banda també ho han dit clar, a Salva Ballesta, jugador del Llevant, les afirmacions d'Oleguer en l'article li mereixen menys respecte que una merda de gos. Aquest jugador també diu el que pensa, i no passa res. No oculta la seua admiració per un militar colpista anomenat Tejero, de la mateixa manera que afirma que no estaria de més que l'exèrcit espanyol, "diera un taconazo" davant del tot el desgavell nacionalista. La conclusió que s'extrau es que Ballesta basa la seua expanyolitat en els seus òrgans testiculars, com així ho diu mes d'una vegada en alguna entrevista: "Español, con dos cojones" Ahi radica la diferència.

Emilio Bueso ambienta la seua novel·la de terror "Noche cerrada" en el Maestrat

text JORDI MAURA

Alicia Ordóñez és la millor vigilant de seguretat que es pot contractar amb diners. Li han assignat la custòdia nocturna d'una apartada parcel·la rural que descansa sobre una fossa comuna de la Guerra Civil Espanyola i cada nit pot notar com un horror que duu setanta anys mort clama venjança sota els seus peus. És el fil argumental que ha programat l'enginyer informàtic castellonenc Emilio Bueso (Castelló, 1974) en "Noche cerrada". El llibre arrenca amb el misteriós encàrrec que l'empresa de seguretat fa al seu millor agent perquè cuide una fàbrica en una parcel·la camí endins d'una via pequària que travessa l'N-232, al Maestrat, entre La Jana i Cervera. Posteriorment Alicia coneix que els anteriors guàrdies de seguretat han deixat el seu treball en estranyes circumstàncies.



Emilio Bueso és un dels pocs autors espanyols dedicats en exclusiva al gènere de terror. És capaç de barrejar el present amb el passat i obtenir, com resultat, atmosferes escruixidores pròpies del millor terror psicològic. La seua obra té clares influències de

grans del gènere com Stephen King i, sens dubte, constitueix una de les promeses més fermes de la narrativa de terror europea. El llibre ha despertat interès en el Maestrat sobretot del públic jove i el familiaritzat amb les novel·les de terror, que veuen en l'opera prima d'aquest escriptor un bon guió cinematogràfic. Ha estat l'editorial independent basca Verbigràcia qui n'ha assumit l'edició. Això suposa una dura aposta per a aquesta petita editorial, que no rep ajudes ni subvencions, treballa amb el mercat hispanoparlant i ven llibres a EEUU en llibreria de Miami, Los Angeles, Nova York, Dallas o Washington.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Marxa fallera

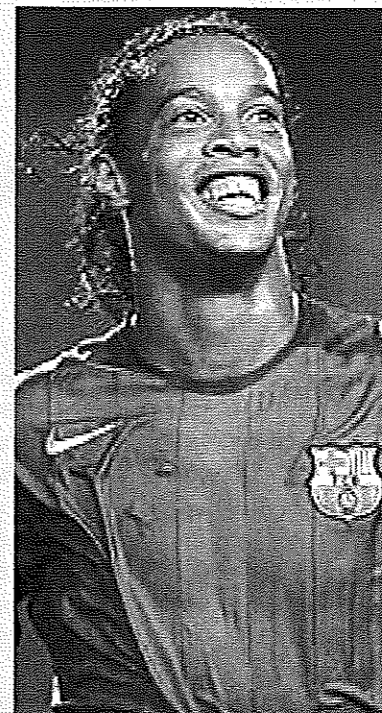
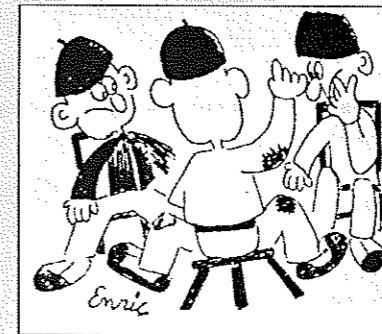
Fins ara cap tafaner té notícies que algun veí s'haja queixat pels sorolls que a hores intempestives han de suportar els veïns dels anomenats casals fallers. Vist el resultat final del que ha succeït a Tenerife, si algú s'ho estava pensant més val que s'ho repense i que s'unisca a la festa i al jolgorio, que sortirà guanyant.

Marcha real

Un tafaner explica que el dia que el FC Barcelona de futbol sala va visitar el nostre pavelló poliesportiu, cada gol que marcaven els del Benicarló Onda Urbana era saludat amb els acords de l'himne nacional per excel·lència. El Pp imposa les modes a les seues manifestacions setmanals i nosaltres els imitem. Bravo.

Invasions bàrbares

Ens han contat també que a l'esmentat partit hi havia més d'un aficionat amb el conegut i nostrat lema "no mos faran catalans". Clar que sí, a vore que s'han pensat aqueixos catalanots de Càrot Rovira de tindre la barra de provocar-nos venint a jugar ací. Nosaltres volem ser espanyols, compartim molt més, però molt més, per exemple, amb els ciutadans d'Argamasilla de Alba o Cietruénigo que amb la gent d'Alcanar o la Ràpita. Els castellans sí que respecten la nostra cultura i la nostra manera de ser, els altres, poquesvergonyes, ens volen imposar la seua llengua amb un or que han tret de no sabem on.



Tribarrada

Així, amb només tres barres és com s'exhibeix la senyera (catalana) a la nova seu de la Penya Barça de Benicarló. Per tan poquet, ho hagueren pogut deixar estar amb dues barres, desplaçar-les amunt i avall respectivament i convertir-ho tot en una rojigualda. No mos faran catalans.

A la moda

En una encomiable iniciativa, les autoritats s'ha decidit a prendre les mides a les espanyoles perquè no caiguen

en el parany de les talles infantils per a dones. Van pensar: per a dones espanyoles-espanyoles, les valencianes i allà que se'n van anar a Quartell de les Valls amb la cinta mètrica. Ací també hagueren pogut vindre.

La Triple A

Amb la detenció a Madrid de la pobra vídua de Perón han tornat els fantasmes del passat i a la premsa s'ha recordat tot allò de la Triple A. Els del Pp de seguida han comprés que la política valenciana també s'ha d'implicar en una Triple A: Aigua, AVE i Aeropuerto. Què dirà Domingo als mítings sobre tot això?

La carxofa socarrada

La candidata Trías es queixa que l'ajuntament local es gasta massa diners en autobombo. Res de novedós. És cert que al llibret que es va editar amb motiu de la festa de la carxofa, apareixien en primer lloc Escuder, tot mudat i amb el fons blau de nuèstra gloriosa senyera (no mos faran catalans). A continuació es veu el regidor Ferrer, vestit amb una brusa verda (serà per la potent vessant ecològica del seu partit) torrant carxofes, i, per últim, el candidat Guzmán (de carrer) també col·laborant en la torrada. Hi ha tafaners que tenen el cervell retorçut i hi veuen símbols en aquestes imatges. Un, per exemple, diu que mentre Escuder fa el senyoret els altres s'han d'arromangar i fer la feina bruta. Un altre, més pessimista, diu que els del Bloc estan massa prop del foc i que qui juga amb foc es crema i qui es crema, ja se sap, està cremat.

Què serà,... serà?

Ara que s'apropen eleccions comencen a sortir, com a bolets, les enquestes amb la intenció de vot dels electors i, cadascuna, s'arrima, més o menys, a aquell que l'ha encarregat. Encara que, de vegades, a alguns partits els serveix de vena als ulls per no veure les evidències. A la nostra ciutat d'ençà uns mesos n'han aparegut unes quantes que van indicant els possibles regidors que obtindrien els diversos partits que, en un principi, es presentarien a Benicarló. Està clar que, segons qui l'encarrega, les tendències es desvien més a favor d'aquell partit que l'encarrega, tot per no "perdre poder adquisitiu", que diríem però, una cosa és el perdre poder adquisitiu i l'altra molt distinta arrambar en els resultats.

Fins ara, de les que té coneixement aquest setmanari, totes coincideixen en una cosa, el PP estaria fregant la majoria absoluta dels 11 regidors però, per a la resta de partits el repartiment semblaria més que contradictori, fins i tot, diríem, antagònic.

Uns coincidien en la caiguda espectacular del BLOC, fins a un o dos regidors i la pujada del PSOE, al voltant dels vuit, però l'altra, l'última, encarregada pel propi BLOC, i feta pública per ells mateixos, dona un tomb espectacular a aquestes coincidències i li fica vora sis al BLOC i cinc al PSOE. Excessives diferències, per no dir completament contradictòries.

La Veu, pensant en tots els seus lectors i, per tal de ficar una mica claredat, subjectiva dins l'objectivitat, tot siga dit (no coneixem una que ho siga completament), en aquest ball de regidors ha decidit fer-ne una pròpia per tal d'esbrinar si el PP, traurà la majoria absoluta o serà el PSOE i BLOC, després de reeditar el bipartit, qui se'n porte el gat a l'aigua. De la mateixa manera si la

573

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995


La Quiniela

caiguda espectacular que es preveia del BLOC, després dels diversos pactes post-electorals, serà una realitat o simplement ha estat una maniobra del PP per tal de confondre el personal.

I ... tres coses han quedat clares després de l'anàlisi dels resultats obtinguts per La Veu, que el PP està fregant la majoria absoluta, que el BLOC té una davallada important, i el fet que tant, Izquierda Unida com Esquerra Republicana, també estarien fregant el sostre del 5% que els donaria dret a entrar al consistori benicarló.

A partir d'ací, les càbales, són considerables i seria una temeritat ser taxatiu en el resultat dels regidors a obtenir pels diversos partits polítics. Però, des de La Veu, pensem que cal fer esment d'algunes particularitats que si es deixen clares en l'enquesta: una que, els polítics no són de fiar, dos que el canvi ha

servit per fer millor les coses i, tres, que els polítics no escolten.

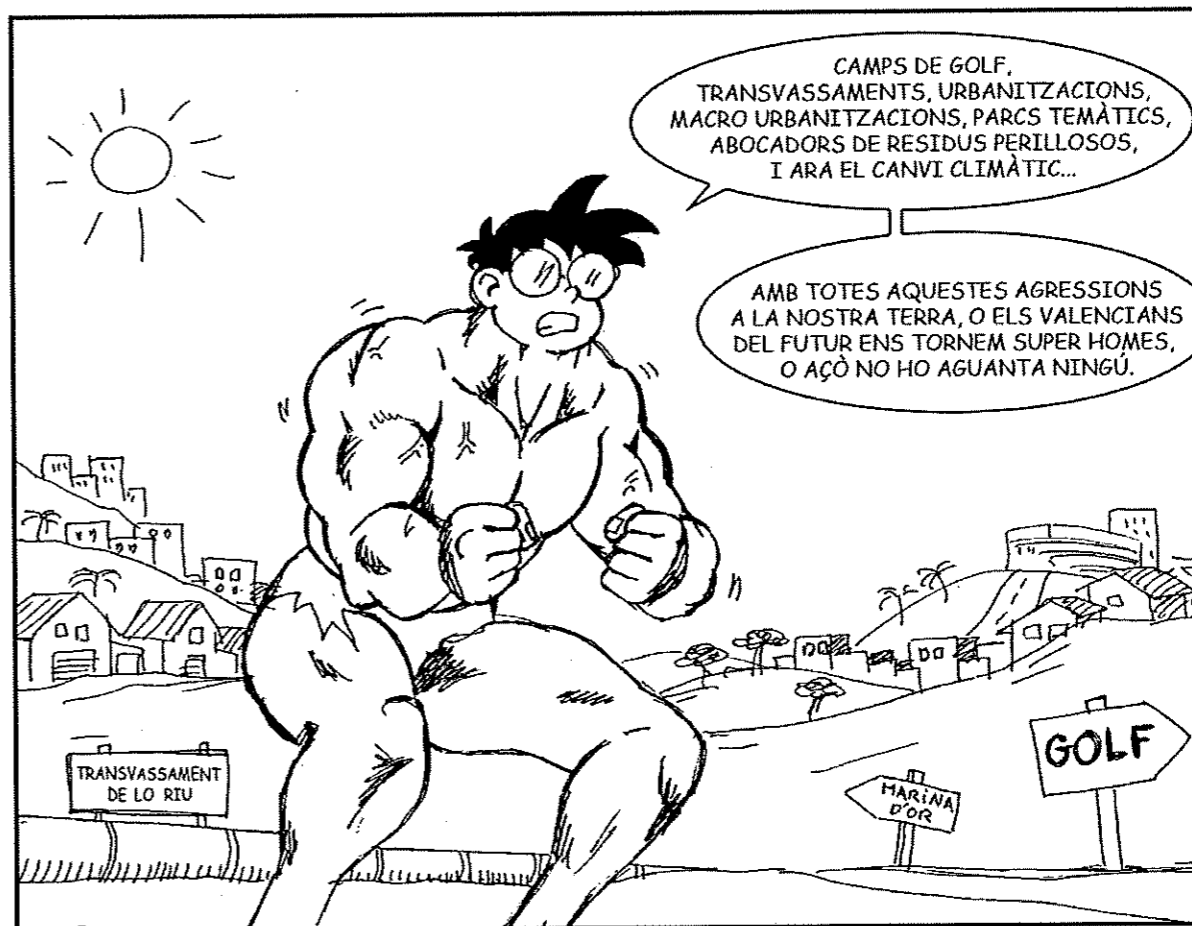
Amb aquestes tres premisses podem concloure que les prioritats dels ciutadans no són les mateixes que les que els polítics ens proposen als seus programes electorals. Farien bé de fer-s'ho mirar. A millor, simplement resolent aquells xicotets problemes quotidians del seu esdevenir diari, que al cap i a la fi, és el que reclama sempre la ciutadania, els pot fer recuperar eixa manca de credibilitat que s'han guanyat a pols. I de camí captar els indecisos cap al seu sarró.

De tota manera, una cosa si tenim clara des de La Veu, després de l'enquesta, independentment de totes les consideracions anteriors, el possible govern de futur que tots voldrien saber, no el sap ningú. Així que a esperar a les eleccions, la travessa està servida.

Nota de la redacció: per error, en l'article del nostre col·laborador en temes de Medi Ambient, Pere Bausà, se'ns va colar un text, en castellà, que, encara que parlava del mateix tema, no se corresponia amb l'article setmanal que ens envia l'autor. Des de La veu volem demanar disculpes per la errada tant al propi autor, com als lectors. De vegades els follets de la impressió ens fan cometre algunes "pífies".

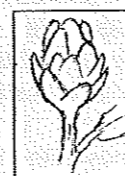
Per Xavi Burriel

The Gulf (el contragolfos)



EL CÒMIC

Carxofa 1: Un bon basquet de carxofes per a Joan Peiró pel muntatge que ha fet de l'ascensió de a l'Everest de Marc Flos i David Ferrer. S'ha pegat una bona currada i els resultats són patents: va tenir al personal que omplia la sala atent durant una hora i encara hagueren aguantat més. Tot això cobrant el mateix que cobren els col·laboradors de la Veu. Com no es farà ric amb aquests treballs, almenys l'ho paguem amb espècie: un basquet de carxofes.



Carxofa 2: Una carxofa tractada amb insecticida i herbicida per a la Veu de Benicarló. Ja era hora que la quota d'espanyol, corresponent a tota revista local que vulga tenir el futur assegurat, aparega a les vostres pàgines. Ànim xicotets que prompte podreu vendre algun numeret a Salamanca.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

CADE
MIA
A
LENCI
ANADE
LA LE
NGUA

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.